

نگاهداری و پایداری فرآورده

این فرآورده در دمای ۲۵ تا ۳۵ درجه سانتیگراد در بیرون از یخچال تا تاریخ پادشاهه بر روی برچسب ظرف کاملاً پایدار است. از بین آن خودداری کنید.

روش کار و ارزیابی نتیجه

۱. پنج میلی لیتر از محلول Benedict را داخل بک لوله آزمایش شیشه‌ای تمیز 18×150 میلی متری بریزید.
۲. هشت قطره $(0/5$ میلی لیتر) نمونه ادرار را به آن بیافزایید.
۳. محتوای لوله را کاملاً محلوط کنید.
۴. به مدت ۲ تا ۳ دقیقه آن را (ترجیحاً در بن‌ماری جوش) بجوشانید.
۵. لوله را خنک و سرد کنید.
۶. تغییر رنگ ایجاد شده را به دقت بررسی کنید.

نتیجه	مشاهده
منفی	تغییری رنگی در محلول Benedict دیده نشد.
تراس	محلول پرنگ سبز کمرنگ و کمی کدر
+١	کدروت کامل به رنگ سبز
$(1\text{ g/dl}) +٢$	رسوب زرد تا نارنجی
$(2\text{ g/dl}) +٣$	رسوب نارنجی تا قرمز
$(>2\text{ g/dl}) +٤$	رسوب قرمز آجری و محلول رویی شفاف

هشدار: وجود ویتامین (ث) در ادرار سبب دریافت مثبت کاذب می‌شود.

مراجع

1. Jacobs, D.S., et al., (1990) *Laboratory Test handbook*, 2nd Edition, Lexi-Comp, Inc. Stow, Ohio.

محلول بندیکت

Benedict Reagent

آماده مصرف (Ready to Use)

بهارافشان

هدف

این فرآورده برای بررسی نیمه کمی وجود قندهای احیاکننده به ویژه گلوکز در ادرار است.

چکیده

وجود قند در ادرار بیانگر وضعیت پاتولوژیک در فرد است. روش‌های گوناگونی برای بررسی قندهای احیاء کننده در ادرار ارائه شده است اما روش Benedict یکی از قدیمی‌ترین و قابل اعتمادترین است که هنوز در بسیاری از آزمایشگاه‌ها به عنوان یک روش روزمره و یا تکمیلی بررسی قند در ادرار به کار گرفته می‌شود.

اساس آزمایش

واکنش Benedict براساس احیای یون‌های دوظرفیتی مس - سیترات آبی رنگ توسط گلوکز و تبدیل آن به اکسید مس یک ظرفیتی به رنگ قرمز در آب جوش است.

